

LUČ, KI PRIŽIGA LUČ

(kateheza v pripravi na srečanje)

Za kateheta

1. Razmišljanje o temi

Papež Frančišek je med splošno avdienco, 1. oktobra 2014, spregovoril o karizmah približno takole:

Gospod je Cerkev od vsega začetka obsipaval z darovi svojega Duha ter jo tako delal vedno bolj živo in rodovitno. Med temi darovi izstopajo nekateri, ki so še posebej dragoceni za izgradnjo in hojo krščanske skupnosti: gre za karizme. V ospredje so naslednja vprašanja: Kaj točno je karizma? Kako jo lahko prepoznamo in sprejmemo? In predvsem, ali je na dejstvo, da so v Cerkvi različne in številne karizme, treba gledati v pozitivnem smislu, kot nekaj lepega, ali kot problem?

Karizma je Božji dar posamezniku za dobro vseh

Ko v splošnem jeziku govorimo o karizmi, pogosto mislimo na talent, naravno zmožnost. Tako za osebo, ki je še posebej sijajna in zanimiva, pravimo, da je »karizmatična oseba«. V krščanskem pojmovanju pa je karizma mnogo več kot osebnostna značilnost ali predispozicija, s katero smo obdarjeni. »Karizma je milost, je dar, ki ga je poklonil Bog Oče preko delovanja Svetega Duha«. »Je dar, ki ni nekomu poklonjen zato, ker bi bil boljši od drugih ali bi si ga zaslužil; je dar, ki mu ga Bog poklanja zato, da bi ga z enako zastonjskostjo in enako ljubeznijo lahko uporabil za služenje celotni skupnosti, za dobro vseh.«

Karizme se prepoznajo znotraj skupnosti

Oseba sama ne more spoznati, ali ima karizmo in katera je ta. Darovi, s katerimi nas napolnjuje Oče, pridejo na plano in zacvetijo znotraj skupnosti: »Pod okriljem skupnosti se jih naučimo prepoznati kot znamenje njegove ljubezni do vseh njegovih otrok.«

»Ali je kakšna karizma, ki jo je Gospod po milosti svojega Duha vzbudil v meni in ki so jo moji bratje v krščanski skupnosti prepoznali in jo spodbujali? Kako ravnam jaz s tem darom: ga živim z velikodušnostjo in ga dajem v služenje drugim ali pa ga zanemarjam, dokler ne pozabim nanj? Ali pa je morda postal povod za napuh, tako da se vedno pritožujem nad drugimi in zahtevam, da se v skupnosti dela na moj način?« Ta vprašanja si moramo zastaviti, ali je v meni karizma, ali je ta karizma priznana s strani Cerkve, ali sem zadovoljen s to karizmo ali pa sem ljubosumen na karizme drugih in jih hočem jaz imeti. »Karizma je dar, samo Bog jo daje.«

Gorje, če ti darovi postanejo razlog zavisti

A najlepše je, ko odkrijemo, s kolikimi različnimi karizmami in kolikimi darovi svojega Duha Oče napolnjuje svojo Cerkev, je nadaljeval sveti oče in dodal, da tega ne smemo jemati kot razlog zmešnjave ali zadrege: »Vse to so pokloni, ki jih Bog daje krščanski skupnosti, da bi lahko ubrano rasla v veri in njegovi ljubezni kot eno samo telo, Kristusovo telo.« Isti Duh, ki daje to raznolikost karizem, daje tudi enost Cerkve. Pred to mnogoterostjo karizem se naše srce mora odpreti za veselje in moramo pomisliti: »Kako lepo! Veliko različnih darov, kajti vsi smo Božji otroci in vsi ljubljene na enak način.«

»Gorje, če ti darovi postanejo razlog zavisti, sporov, ljubosumnosti!« Kot piše apostol Pavel v Pismu Korinčanom, so vse karizme pomembne v Božjih očeh, hkrati pa ni nihče nenadomestljiv. To pomeni, da v krščanski skupnosti potrebujemo drug drugega, vsak prejeti dar pa se v polnosti uresničuje takrat, ko se ga deli z brati, za dobro vseh. »To je Cerkev! In ko se Cerkev v raznolikosti svojih karizem izrazi v občestvu, se ne more zmotiti: to je lepota in moč sensus fidei, tistega nadnaravnega čuta vere, ki je dan od Svetega Duha, da bi vsi skupaj lahko vstopili v srce evangelija in se naučili slediti Jezusu v svojem življenju,« je povedal papež.

»Dragi prijatelji, to nas danes prosi Gospod: da bi z veseljem in hvaležnostjo prepoznali različne karizme, ki jih razdeljuje v skupnosti, in bi se zavzeli drug za drugega, v skladu s poslanstvi in službami, v katere smo lahko poklicani. Na ta način Cerkev raste z milostjo svojega Gospoda in v vsakem časi in na vsakem kraju postane verodostojno znamenje ter živo pričevanje Božje ljubezni.«

2. Cilji:

- doživljajski: Birmanci se veselijo skupnosti, obdarjenosti.
- spoznavni: Birmanci odkrijejo pomen darov znotraj skupnosti in pomen medsebojne motivacije.
- dejavnostni: Birmanci pripravijo motiv/simbol za birmansko svečo, ki jih predstavlja.

3. Sveto pismo: Svetilnik na gori, Mt 5,14-16

4. Veroučna sredstva in pripomočki:

Listki

Pisala

Filmčki

Čajne svečke

Plakat z narisano cerkvijo

Velikonočna sveča

Listki s tarčo

5. Pesmi:

Pridi, Sveti Duh, pridi luč svet

Svetel plamen

Luč

Vlij mi olja v srce

Pričeval ljubezen bom

6. Molitev:

Pridi, Sveti Duh

Prirejene litanije krstnih zavetnikov

KATEHEZA

1. Uvod

Uvodna molitev:

Pridi, Sveti Duh

Pesem

Vstopna točka

Po uvodni molitvi in pesmi lahko katehet s skupino izpelje sledeči dinamiki (lahko izbere tudi kakšno drugo, namen je, da se birmanci zavejo lastne obdarjenosti, talentov in vidijo talente pri drugih).

Kdo ima talent?

Katehet vnaprej pripravi kartončke in pisala. Birmanci vzamejo vsak po en kartonček in nanj zapišejo talent, za katerega menijo, da ga imajo (vsak napiše en talent, pišejo z velikimi tiskanimi črkami, da pisava ni takoj prepoznavna). Katehet listke premeša in nato naključno razdeli med birmance. Slednji morajo ugotoviti, čigav talent so dobili.

Tarča talentov

Katehet pred srečanjem pripravi liste, na katerih je narisana tarča. Vsaj birmance dobi tarčo na hrbet (lahko se mu prilepi ali obesi z vrvico okrog vratu). Birmanci so povabljeni, da drug drugemu na tarčo napišejo darove, ki jih prepoznajo v drugih. Če je talent tak, da je pri posamezniku res viden, se zapiše bolj proti sredini, sicer pa ob rob. Po petih minutah se pisanje preneha, vsak vzame svojo tarčo in jo pregleda. Katehet vodi pogovor o tem, koliko so zadovoljni z zapisanim, kaj jih je presenetilo, katere talente sami vidijo pri sebi in katerih ne.

Svetopisemski odlomek

Vi ste luč sveta. Mesto, ki stoji na gori, se ne more skriti. Svetilke tudi ne prižigajo in ne postavljajo pod mernik, temveč na podstavek, in sveti vsem, ki so v hiši. Takó naj vaša luč sveti pred ljudmi, da bodo videli vaša dobra dela in slavili vašega Očeta, ki je v nebesih.

(Mt 5,14-16)

Ob odlomku katehet povabi birmance, da najdejo primere, ko lahko s svojimi talenti pomagajo drugim v družini, šoli, širši skupnosti, Cerkvi. Pogovor napelje na dejstvo, da so nam darovi dani za druge in ne le zase.

V kolikor čas in možnosti dopuščajo si lahko ogledajo tudi kak filmček, ki govori o izvrševanju dobrih del. Na primer:

<https://www.youtube.com/watch?v=y0abYKwRWIU>

Možnost je tudi, da si ogledajo film:

Daj naprej - http://www.kolosej.si/filmi/film/daj_naprej/.

Oboje lahko da katehet kot nalogo, da si pogledajo sami doma.

Nato katehet birmancem razdeli listke papirja, vsak dobi enega, in nanj nariše del cerkve, ki ga gradi s svojim talentom.

Med tem ko birmanci rišejo, katehet pred nje postavi plakat z narisano cerkvijo na njem. Na cerkev birmanci nalepijo svoj del in ob njem razložijo, zakaj so ga izbrali in kakšna je povezava z njihovim talentom.

Ko to naredijo, jih katehet razdeli v manjše skupine, ki dobijo nalogo, da najdejo skupni simbol za njihovo birmansko skupino. Različne predloge nato poenotijo in jih uporabijo pri izdelavi sveče, ki jo bodo prinesli na srečanjem birmancev 5. novembra 2016.

Kako bodo svečo okrasili ali pripravili podstavek ali laterno ali ... je odvisno od domišljije posamezne skupine. Treba je upoštevati velikost sveče, približno 8 cm debelina in 20 cm višine.

Zaključna molitev

Če je mogoče, se skupina zbere v cerkvi, prižgana je velikonočna sveča, pred njo pa postavimo izdelan plakat cerkve. Po uvodni pesmi katehet povabi, da vsak vzame čajno svečko, jo prižge na velikonočni in položi ob plakat. Ob tem izreče ime svojega krstnega zavetnika (v primeru, da ga ne pozna, lahko izbere kakšnega drugega svetnika), vsi pa odgovorijo: Prosi za nas!

Katehet sklene s svojimi besedami molitev in nato lahko zapojejo še kakšno pesem.